

Arrest

nr. 78 955 van 10 april 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 maart 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. SUYKENS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 20 maart 1980 geboren in Diwaniya. Begin jaren '90 verhuisde u met uw familie naar Hillah in de Babil provincie, Zuid-Irak. Sinds 1994 werkt u als muzikant en speelt u percussie of orgel op feesten. Enkele maanden na de val van het regime in april 2003 vond er een ontploffing plaats op de plek waar uzelf en uw collega-muzikanten samenkwamen in Hillah. Bij deze ontploffing vielen enkele doden. U besloot dat u moest vluchten en reisde naar Syrië. Vervolgens reisde u verder naar Bahrein. In 2008 keerde u terug naar Syrië omdat de overheid in Bahrein besliste om alle Irakezen uit te wijzen. In september 2008 keerde u terug naar Irak om enkele documenten te regelen. U verbleef drie dagen in Bagdad alvorens terug te

keren naar Syrië. In 2010 reisde u opnieuw naar Bagdad, dit maal om uw nationaliteitsbewijs in orde te brengen. U verbleef drie dagen in een hotel in Karada. In juni 2011 vernam u dat de veiligheidssituatie in Hillah verbeterd was. Samen met uw vriend en collega-muzikant W. (...) keerde u terug naar Hillah. Na een tijdje begonnen jullie samen op te treden in de regio tussen Hillah en Kerbala. Op 3 juli 2011 moesten jullie spelen op een huwelijksfeest in de buurt van Abu Gharik. De opdrachtgever, de vader van de bruidegom, organiseerde het optreden in zijn tuin. Na het eerste nummer werd er op de poort geklopt. De opdrachtgever opende de poort. De mensen aan de poort zeiden dat ze van de politie waren en dat ze de muzikanten wilden meenemen. De opdrachtgever weigerde. Er ontstond een ruzie. Er werd geschoten en u vluchtte over de muur zonder om te kijken naar uw vriend, instrumenten of andere bezittingen. U vluchtte door de velden en nam een taxi. U keerde naar huis terug. Uw broer raadde u aan om niet thuis te blijven. U trok naar uw oom die in de buurt woonde. Toen u uw moeder en broer opbelde, kreeg u het gevoel dat er iets mis was. U keerde samen met uw oom naar huis terug en zag dat alles overhoop lag. Twee gemaskerde onbekenden waren het huis binnengevallen op zoek naar u. Bij de inval hadden ze uw broer en uw moeder geslagen. De volgende dag vertrok u opnieuw naar Syrië waar u eens te meer aan de slag ging als muzikant. Op 6 februari 2012 vertrok u naar Turkije. Daar nam u het vliegtuig naar België waar u op 17 februari 2012 aankwam. Diezelfde dag heeft u hier asiel aangevraagd.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u kopies voor van uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, uw badge van de bond voor muzikanten, een contract als muzikant in Bahrein en meerdere foto's van uzelf in het gezelschap van andere muzikanten.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Allereerst kan immers worden opgemerkt dat u onvoldoende ernstige of concrete elementen aanbrengt waaruit blijkt dat u in Irak wordt gevisieerd met het oog op vervolging. Na uw terugkeer naar Hillah zou u een incident hebben meegemaakt waarbij personen, waarvan gezegd werd dat het politieagenten waren, binnenvielen op een trouwfeest waar jullie optraden. Ze zouden de muzikanten hebben willen oppakken. U kunt echter opmerkelijk weinig informatie geven over dit incident. Zoals u zelf verklaart weet u niet precies wat er gebeurde. U weet enkel dat er geschoten werd, maar u weet niet of er in de lucht of gericht werd geschoten. Of er mogelijk slachtoffers vielen bij deze beschieting kunt u niet zeggen. U klom immers meteen over de muur en vluchtte weg (CGVS, p. 12). U verklaart wel dat de onbekenden zeiden dat ze van de politie waren en dat u en uw collega-muzikant aan hen overgeleverd moesten worden (CGVS, p. 11). Vreemd genoeg weet u niet wat er, nadat u van het huwelijksfeest wegluchtte, met uw vriend en collega-muzikant W. (...) gebeurd is (CGVS, p. 12). Hoewel u reeds sinds 1996 met hem samenspeelde, samen uit Irak gevlucht was en samen in Bahrein verbleef heeft u geen idee wat er van hem geworden is (CGVS, p. 13). Het blijkt zelfs dat u zelf nooit persoonlijk een poging hebt ondernomen om hem te bereiken na het incident (CGVS, p. 16). Ook over het huwelijksfeest kunt u niets vertellen. U weet niet wie jullie eigenlijke opdrachtgever was, de vader van de bruidegom, en u weet zelfs niet wie er trouwde. U kunt verder ook niet precies vertellen hoe de opdrachtgever jullie kende en met jullie in contact gekomen was. Uw verklaring dat dit komt omdat het W. (...) was die de contracten regelde is niet afdoende. Het blijkt bovendien dat u na de voorgehouden beschieting nooit geprobeerd hebt om opnieuw contact op te nemen met de opdrachtgever om te weten te komen wat er nu precies gebeurd was (CGVS, p. 12, 13). Dergelijke vage verklaringen over het trouwfeest en over het incident, kunnen allerminst overtuigen dat u naar aanleiding hiervan een vrees voor vervolging hoeft te koesteren.

Dezelfde avond zouden onbekenden het huis van uw familie zijn binnengevallen op zoek naar u. Bij deze inval werden uw broer en uw moeder geslagen (CGVS, p.11, 12). Het blijkt dat u of uw familieleden na deze voorgehouden incidenten nooit hebben getracht te weten te komen wat er precies aan de hand was en wie uw belagers zouden zijn (CGVS, p. 12, 16, 19). Bovendien wordt duidelijk dat uw moeder, broer en zus nog steeds probleemloos op dezelfde plek in Hillah verblijven (CGVS, p. 7, 15). Na de voorgehouden gebeurtenissen van juli 2011 is er daarenboven niets meer gebeurd wat er op zou kunnen wijzen dat u gevisieerd zou worden. Zoals u zelf ook verklaart zijn er dan ook geen aanwijzingen dat u actueel persoonlijk gevisieerd zou worden (CGVS, p. 12, 22).

Er kan bovendien getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Zo verklaart u aanvankelijk dat u, vooraleer onder te duiken bij uw oom, eerst nog even naar huis ging en later samen met uw oom nog eens naar uw huis ging om poolshoogte ging nemen. Toen ontdekten jullie dat onbekenden het huis waren binnengevallen en uw broer en moeder geslagen hadden (CGVS, p. 11). Later tijdens het gehoor beweert u echter dat uw oom dood is, dat u zelf nooit meer naar het huis bent gegaan en dat het de zoon van uw oom was die naar het huis van uw familie terugkeerde sinds

het schietincident (CGVS, p. 16). Deze afwijkende verklaringen ondermijnen in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Voorts dient worden vastgesteld dat u in 2003 Irak reeds had verlaten na een aanslag op de plek waar uzelf en uw collega-muzikanten samenkwamen in Hillah en nadat enkele collega-muzikanten werden vermoord (CGVS, p. 6, 13). In het licht van bovenstaande is het dan ook zeer verwonderlijk dat u in 2011 terugkeert en opnieuw aan de slag gaat als muzikant zonder dat u blijkbaar voldoende op de hoogte was over de plaatselijke veiligheidssituatie voor muzikanten. U weet niet of andere gevluchte muzikanten waren teruggekeerd. Gevraagd of u met andere muzikanten sprak na uw terugkeer, verklaart u alleen goeiedag te hebben gezegd. Zelfs met W. (...) zou u niet hebben gesproken over het feit of het al dan niet veilig was om terug als muzikant te werken. (CGVS, p. 15, 20). Dat u op een zulke ondoordachte wijze terug het werk begint uit te voeren waardoor u voordien al was moeten vluchten, is uitermate bevreemdend en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw vrees. Bovendien blijkt dat uw vriend W. (...) reeds eerder was teruggekeerd naar Hilla. Uw verklaring dat u niet met hem sprak over de werkelijke situatie in Hilla is weinig geloofwaardig (CGVS, p. 20). Volgens uw verklaringen was u daarenboven sinds lang lid van de Iraakse bond voor muzikanten. Ook met hen zou u echter geen contact hebben opgenomen voor uw terugkeer naar Hilla (CGVS, p. 21, 22). Vreemd genoeg had u eerder verklaard dat u wel contact had gehad met de bond voor uw terugkeer uit Syrië (CGVS, p. 21). Het blijkt ook dat u niet echt op de hoogte bent van de situatie van de plaatselijke muziekcène in Hilla. Zo blijkt het dat u niet weet of er in Hilla nog muziekgroepen bestaan die volksmuziek spelen (CGVS, p. 18).

Bijgevolg kan u niet overtuigen dat u in Irak een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie hoeft te koesteren. Bovenstaande vaststellingen laten het CGVS geen andere keuze dan u de vluchtelingenstatus te weigeren.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Hilla, provincie Babil in Zuid-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst te worden beoordeeld.

UNHCR adviseerde reeds in april 2009 om voor Irakezen uit Zuid-Irak een beoordeling van het risico op individuele basis te maken en riep niet op tot het bieden van een complementaire vorm van bescherming op basis van herkomst uit Zuid-Irak (zie "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers" van april 2009, p. 18-21 en Note on the Continued Applicability of the April 2009 UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Iraqi Asylum-Seekers van juli 2010). Intussen werden geen nieuwe richtlijnen vrijgegeven door UNHCR.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen blijkt dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

Sinds maart 2010 kent het CGVS geen subsidiaire beschermingsstatus meer toe aan Iraakse burgers uit Zuid-Irak omdat ze er geen reëel risico op ernstige schade meer lopen in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De veiligheidssituatie in Irak werd verder opgevolgd door CEDOCA (researchdienst van het CGVS). Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in vergelijking met 2010 relatief stabiel en ongewijzigd is gebleven in Zuid-Irak (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 30 november 2011).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burger-slachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

In het zuiden zijn er in 2011 weinig noemenswaardige aanslagen gepleegd. Milities blijven in het zuiden kleinschalige aanslagen plegen die hoofdzakelijk gericht zijn op de overblijvende Amerikaanse aanwezigheid en tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Sporadisch werden er een aantal belangrijke aanslagen gepleegd zoals de aanslagen op sjiietische pelgrims in Kerbala en Najaf.

U komt uit de provincie Babil in Zuid-Irak. Sinds 2008 zijn de Iraakse troepen in deze provincie verantwoordelijk voor de veiligheid. In augustus 2010 hebben de Amerikaanse troepen zich definitief teruggetrokken uit Babil. Sinds 2007 is het aantal aanslagen met 80% gedaald en deze daling zette zich ook voort in 2008 en 2009. Als er zich in 2010 incidenten voordeden dan was dit vooral in het noordelijk deel van de provincie nl. in de districten grenzend aan Baghdad. Enerzijds waren dit kleinschalige incidenten met een beperkt aantal slachtoffers maar anderzijds ook enkele zware aanslagen. De veiligheidssituatie in 2011 is gelijkaardig als in 2010. In de eerste helft van 2011 deden zich hoofdzakelijk kleine incidenten voor doch werden er ook nog aanslagen gepleegd die gericht waren

op Amerikaanse militairen of Iraaks veiligheidspersoneel. Sporadisch vallen een aantal burgerslachtoffers en gewonde burgers in Babil. Een speciaal veiligheidsplan werd opgesteld voor de bescherming van de pelgrims. Er werden ook pro-actieve operaties gedaan waarbij militanten werden geëlimineerd. In Babil werden er in 2011 geen grootschalige aanslagen gepleegd tegen de sjiitische pelgrims. Verder waren er in 2011 burgerprotesten tegen de provinciale overheid maar zonder melding van grootschalige incidenten.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in Babil, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Babil in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Babil aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Ze zijn een aanwijzing voor uw identiteit, herkomst en werkzaamheden maar doen geen uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Verzoekende partij beperkt zich in haar verweer te verwijzen naar een bundel documenten als bijlage twee toegevoegd aan het verzoekschrift waaruit zou blijken dat haar broer met meerdere messteken op 8 maart 2012 in Irak werd vermoord en dat haar familie in Irak zal onderduiken en proberen het land te ontvluchten.

2.2.1 De Raad stelt vast dat de bundel in stuk twee als bijlage bij het verzoekschrift gefaxte en gekopieerde documenten en *idem dito* foto's bevat. De Raad oordeelt evenwel dat aan faxberichten en fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren zijn (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Verder kan evenmin aan privé-foto's enige bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Verzoekende partij weerlegt op geen enkele concrete wijze de zeer uitgebreide motivering van verwerende partij waardoor deze onverminderd overeind blijft.

2.2.2. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien april tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT